

UZAYDAN BAŞKA TÜR VARLIKLAR YERYÜZÜNE GELİYOR MU?

Dr. TOYGAR AKMAN

Uzay'dan, bizlere benzeyen (ya da benzemeyen) bir takım varlıkların, Yeryüzüne geldiği, uzun süredenberi bilim dünyasında tartışılmakta idi. Buna ilişkin olarak da, bilimsel, yarı bilimsel ya da hayâl bilim (science fiction) biçiminde yüzlerce eser ya da roman yayınlamıştı. Bu romanların, bazıları ise, senaryo yazarları tarafından film hâline getirilmiş ve bu filimlerden bir kaç da ülkemizde gösterilmiştir. Televizyondaki «Uzay Yolu» dizi filmi ise, herhalde en ilgi ile izlenen programlardan birisidir.

Son aylarda, yurdumuzda, bu konuda yayınlanan iki kitabın, üst üste bir kaç baskı yapması, bizde de «Uzaydan Gelen Varlıklar» hakkında, büyük bir ilginin uyandığını göstermektedir. Sözünü ettiğimiz iki kitap'ta, genellikle eski eser ve arkeolojik bulgular üzerinde durulmakta ve bu bulguların, Uzay'dan çok eski tarihten beri bir takım varlıkların, yeryüzüne geldiğini belirlediği, ileri sürülmektedir. Bunun yanı sıra, çeşitli yerlere «Uçan Daireler» in indiği yolunda, bazı olaylar işaret edilmektedir. Bu olayların meydana geldiği yerlerde ise, «Uçan Daireler» içinden Uzay Varlıkları'nın çıktığı, bunların, bazan insanlarla konuştuğu; bazan onları korkuttuğu; bazan ise, insanları, uzay araçlarına zorla bindirerek kaçırmaya yeltendikleri de ileri sürülmektedir.

Biz, bu çeşit ilginç olaylara girmeksizin, her şeyden önce «Evrenin Evrimi» üzerinde durmak ve «Evren» içinde, Yeryüzünden daha büyük (ya da daha önce) evrimde bulunabilmiş gezegenler olup olmayacağını araştırmak istiyoruz.

Modern Astronomi Teknolojisi ve Dev Teleskoplar yardımı ile Astro-Fizik Biliminde büyük gelişmeler kaydedilmiş ve böylece de «Evrenin Evrimi» konusunda son 25-30 yıl içinde, çok büyük aşamalar yapılmıştır.

Bunlardan en ilginç olanı, hiç şüphe yok ki, büyük Alman Astro-Fizikçisi,

Prof. Dr. Carl von Weizsäcker tarafından yapılmış olmalıdır. Bu büyük bilgin, Evrenin, ana külesinin çok yoğun ve serbest atomik elementlerden oluşan bir küre hâlinde olduğunu ve elementler arasında ola gelen «İççe Anaförler» nedeni ile bu «Küre» nin genişleyip açılarak, Galaksileri, Küme Yıldızları, Yıldız ve Planetleri, meydana getirdiğini ileri sürmüştü.

Prof. von Weizsäcker, «Evren Madde-si» nin, gaz hâlinde genişlemesi ile bu «İççe Anaförler» in, Galaksiler'de nasıl oluştuğunu da «Evrenin Tarihi» adlı eserinde şöyle açıklamaktadır:

«...Evren içindeki küçücük gaz küllerinin «Anaför Hareketi», Samanyolumuz gibi büyük bir sistemin, en içteki hareketi ile sağlanmaktadır. Fakat, sanabildiğimiz kadarı ile, büyük sistemin kinetik enerjisi, o kadar geniş kaynaklara sâhip bulunmamaktadır ki, zamanla, onun hareketi ölmekte ve gaz hâlindeki bütün sistemin «Anaför Hareketi» de onunla birlikte ölmektedir.» (1)

Carl von Weizsäcker, bu «İççe Anaförler» in ölmesi (ya da bozulması) sonunda Evren içindeki «Enerji» nin hangi hallere dönüşeceğini de şöyle belirtmektedir:

«...Bu (Dönüş Hareketi) nin bir birliği olmayışı yüzünden, sonuçta dağılmaya başlayacaktır. Fakat, bu anda, daha dayanıklı bir yapıda «Yeni Anaförler» doğacaktır. Sabit Enerji'yi, «Dönüş Hâlinde» akıtmaya başlayacaklar ve böylece de «Enerji», ısı hâline dönüşecektir. Gitgide, bütün Uzay boyunca, enerji, «Isı ve Radiation ışık» hâline geçecek ve «Dönüş ya da Anaför» hareketi de sona erecektir...» (2)

Elbetteki, bu büyük bilginin «Anaför Teorisi», şu iki cümle hâlinde sunduğumuz görüşlerden ibaret değildir. Kaldığı böyle bir teorinin her şeyden önce, bilimsel yöründen de saptanması gerekmektedir. Çünkü,

Kendi Galaksimizden (Samanyolundan) milyonlarca ışık yılı uzaklıkta bir «Anafor» hâlinde dönen «Holezonlu Galaksi».

Bu Galaksilerin benzerlerinden Evrenimizin içinde milyarlarca var. Onların içinde de, milyonlarca yıldız bulunuyor. Bu yıldızların hemen hepsinin de gezegenleri var. Bu milyar kere milyar gezegenlerden, en uygar olanı, Veryüzü müdür ?

bu teori, «Evrenin Evrimi» yönünden, son derecede önemli bir durumu ortaya koymaktadır. Bu «İçiçe Anafor» hareketi ile, Galaksiler, Yıldızlar ve Planetler'in oluştuğu ileri sürüldüğüne göre, bu evrimi daha önce tamamlayan Yıldız ve Planetler, diğer Yıldız ve Planetler'den daha erken meydana çıkmış (ya da doğmuş olacaklar) demektir.

Bu arada, çok haklı olarak, böyle bir «İçiçe Anaforlar Teorisi» ni ortaya atmanın, bilimsel yönden nasıl değerlendirildiği, sorusu da akla gelebilir.

Bu sorunun cevabını, bir diğer ünlü Astro-Fizik Bilgini Prof. Dr. George Gamow'un kitabından şöylece alabiliyoruz :

«... İlk bakışta, (Anafor Cereyanı) diye bilinen, böyle karışık ve düzensiz hareket uygun düşecek bir teorinin geliştirilmesi, olanaksız görülmüyordu. Sonuçta, geçenlerde (özellikle mühendislik amacı ile) «Anafor» üzerindeki çalışmalar, çok basit deneysel esaslara bağlandı. Fakat, son yıllar içinde, «Anafor Teorisi», özellikle İngiltere'de G. I. Taylor, Amerika'da Theodore von Karman, Rusya'da A. N. Kol-

mogorov ve Almanya'da Werner Heisenberg tarafından, tam matematik esaslarla saptandı. Bu araştırmaların başlıca sonuçları, anafor hareketinin «Enerji Spektrumu» denilen esastan çıkıyordu. «Anaforların Hareketi», —tıpkı sıvıdaki, büyük ölçüdeki hareketten, onu meydana getiren partikülleri olan moleküllerin hareketine doğru— «Büyük Anafor» dan «Küçük Anafor» lara geçerek, büyük ölçüde «Kinetik Enerji» nin meydana gelmesine sebep oluyordu. Her çeşit «Sıkışma» da, hareketin «Kinetik Enerji» sinin «Isı» ya dönüşmekte olduğunu biliyoruz. İşte, bu özel «Anafor Sıkışması» durumunda da bu dönüşme, hacimleri gitgide ufalan «Girdaplar Dizisi» boyunca azalmakta..» (3)

Bu «Anafor Hareketi» nin bilimsel yönden saptanması, ortaya şu gerçeği de koymuş oluyordu :

Evrenin, «Gelişim Tarihi» içinde, «Anafor Hareketi» ni, büyük anaforlardan küçük anaforlara doğru, «İçerilerindeki Enerji Deposuna Göre» oluşturan tüm Galaksilerdeki, bir çok yıldızlar, daha önce mey-

dana gelmiştir. Bu yıldızların çevrelerinde dolanan planetler de aynı biçimde daha önce oluşmuşlardır. O halde, «Evrenin Evrimi» içinde, «Daha önce doğan» yıldızlar ve planetler vardır. Bir başka anlamda «Evren'de Birbirlerinden Farklı Yaşta Yıldız ve Planetler Vardır». Aynı biçimde, yaşantıları sona eren ve «Ölen Yıldızlar» da vardır ki, bu «Ölü Yıldızlar», bugün Astro-Fizik bilminde «Beyaz Cüceler» adı ile tanınmaktadır.

Bu «Ölü Yıldızlar» (ya da Beyaz Cüceler) konusunda girmeksizin, bizim ile ilgili olan ve «Yeryüzünden Daha Yaşlı Planetler» üzerinde azıcık durmamız gerekmektedir.

Eğer, Evren içinde, Yeryüzünden daha yaşlı ve (yeryüzü koşullarını yaşayarak) evrimde bulunmuş planetler varsa, o planet yüzünde meydana gelen varlıklar, bugün insanoğlu'nun bulunduğu evrimi, çoktan geçirmişlerdir. Bu evrimin doğal sonucu olarak da, insanoğlu'nun henüz vardığı «Uzay Açılma Teknolojisi» ni, o planetteki varlıklar, çoktan bulmuşlar, uygulamışlar ve yepyeni aşamalara ulaşmışlardır.

İşte, İsviçreli yazar Erich von Däniken de aynı konu üzerinde durmakta ve ünlü Astronom Harlow Shapley'in, teleskoplarımızın görüş alanı içinde, yaklaşık olarak 100.000.000.000.000.000 yıldız bulunduğunu bildirmesini dikkate alarak, şu sonuca varmaktadır:.

«.. Bu tahminin temelinden hareketle, söz konusu yıldızların, binde birinde, hayat için gerekli koşullar olduğunu kabul edersek, geriye (100.000.000.000.000) yıldız kalıyor. Peki, bunların, kaçında hayata uygun atmosfer var? Binde birinde mi? Öyleyse (100.000.000.000) yıldız, hayat için gerekli atmosferi taşıyor demektir. Daha ileri giderek, bunların, binde birinde hayatın ortaya çıktığını düşünürsek, şu anda üstünde hayat olan 100 milyon gezegen bulunduğu anlaşılır. Bu hesaplar, günümüzün teknolojiyle yapılan teleskopların gösterdiği yıldızlar temel alınarak yapılmıştır. Bu arada teknolojinin, her gün gelişmeler gösterdiği unutulmamalıdır. Biyokimyacı Dr. S. Miller'in varsayımını izlediğimizde, hayatın ve hayat için gerekli koşulların, birtakım başka gezegenlerde daha çabuk gelişmiş olabileceğini görürüz. Bu varsayımı kabul edersek, 100.000 gezegende, bizimkinden daha gelişmiş uygarlıkların bulunduğunu da kabul etmemiz gerekir...» (4)

Görülüyor ki, Erich von Däniken, Astro-Fizik bilgileri kadar Biyo-Kimya bilgilerinin de varsayımlarının aynı olduğu üzerinde durmakta ve Yeryüzünden daha uygar Planetler (Gezegenler) var olacağına ısrar etmektedir.

«Anaför Teorisi» ve «Girdap Hareketi» nin, çeşitli ülke bilgileri tarafından bilimsel olarak saptandığına yukarıda değinmiştik. Kısaca, Evren içindeki yıldız ve gezegenler dönerek oluşurken, aynı evrimi (tarihleri farklı olarak) geçirmekte ve böylece de, bazı gezegenlerdeki varlıklar, diğer gezegenlerdeki varlıklar, diğer gezegenlerdeki varlıklardan daha uygar bir duruma gelmektedirler.

İnsan oluşumuzla övünmek, güzel bir şey. Amma, azıcık da alçakgönüllü olalım. Evren içinde, en uygar varlığın «İnsanoğlu» olacağı, iddiasında, pek öyle fazla ısrar etmeyelim. Unutmayalım ki, hâlâ, Yeryüzünün bir çok bölgelerinde, bu «İnsanoğlu», isteklerinde haklı olduğunu göstermek için «Savaş» yapmaktadır. Ve.. yine düşünelim ki, teknolojik gelişme, insanlığın mutluluğu için kullanıldığı kadar, onu, yoketme yolunda da kullanılmaktadır. Aynı biçimde, «Eğitim» ve «Kültür» konusunda da, her ulus, kendisinin mutluluğu kadar, savunmasını sağlayacak bir biçimde gelişimde bulunma, zorunluğunda kalmaktadır.

Hangi gerekçe bulunursa bulunsun, Yeryüzündeki «EvrİM», hâlen, böyle bir yapı içinde gelişmektedir.

Şimdi de, Yeryüzünün geçirmekte olduğu bu «EvrİM» yanında, bu «Tarihsel Gelişim» i çoktan geçirmiş olan, uzak bir gezegen'i göz önüne getirelim.

Belki, böyle bir gezegende yaşayan varlıklar için, «Kin», «Hırs», «Garez», «İntikam» v.b. gibi duygusal davranışlar çoktan aşılmıştır. Bu varlıklar, şimdi, yalnız kendi «Güneş Sistemleri» nin değil, «Tüm Güneş Sistemleri» nin mutluluğuna için, Uzaya açılmaktadırlar!..

Belki de tam tersine, Yeryüzünden daha yaşlı olan böyle bir gezegende yaşayan varlıklar, büyük bir teknolojik gelişmeye eriştikleri halde, kendi gezegenlerindeki doğal kaynaklar, o varlıkların beslenmesine yetmediği için, teknolojilerini bu yolda hızla geliştirmişler ve yeni doğal kaynaklar aramak yolunda Uzay'ın derinliğine açılmışlardır!..

Her iki halde de, yeryüzündekinden çok daha büyük bir hızla ve üstün bir teknoloji ile «Uzay Gemileri» ni geliştirmişlerdir.

- 1 Numaralı fotoğraf, milyonlarca yıldızdan oluşan Galaksiler kümesini,
2 Numaralı fotoğraf, aralarında 100 ışık yılı uzaklık olan binlerce yıldızın bulunduğu,
Evrenin ufak birer bölümünü göstermektedir.

Bu «Uzay Gemileri» ya da «Uçan Daireler», Yeryüzüne dek gelmiş midir?..

İşte, yukarıda sözünü ettiğim (Ülkemizde yayınlanan) kitaplardan ikincisinde de, aynı konu üzerindeki durulmakta ve «Uzay'dan Başka Varlıkların Yeryüzüne Gelip Gelmediği» sorunu, şöylece ortaya konulmaktadır:

«..Uçan Dairelerin — Daha Doğrusu Kimliği Bilinmeyen Uçan Nesnelere — var olup olmadıkları, ya da nereden geldikleri, neden ve niçin geldikleri, insanların aklını kurcalayıp durmuştur. Ancak, başlangıçta önemli olan, bu «Uçan Nesnelere», kabul etmek ya da etmemek değildir. Önemli olan, bunu, çağdaş insanı yakından ilgilendiren bir sorun olarak görmektir.

Kimliği Bilinmeyen Uçan Nesnelere, başlı başına bir «Esrar» bir «Bilinmeyen Gerçek» sayılabilir. Oysa, bunu, böyle kabul etmemek gerekir. Genel Anlamda, her «Esrar», her «Garip» olay, aslında, bir çeşit zincirin parçasıdır..» (5).

Dikkat edilirse, yazımızın başından beri, ısrarla «Evrinin Evrimi» üzerinde durduğumuz gözden kaçmamıştır. Bu nedenle de, «Uzaydan Gelen Varlıklar» hakkında ileri sürülen olayların, hiç birine de girmemeye çalıştık.

Bu olaylar, ne derecede gerçektir?

«Uçan Daireler», Yeryüzünün nerelerine inmişlerdir?

Bunların tartışmasına kesinlikle girmedik. Çünkü, burada önemli olan, «Evrinin Tarihsel Gelişimi» içinde, diğer gezegenlerden (planetlerden) daha yaşlı olan gezegenlerdeki varlıkların durumudur. Bu gezegenlerdeki varlıklar, «Evrimleri» ni, kendi gezegenlerinden daha genç olanlarda yaşayan varlıklardan, çok daha önce geçirmiş olacaklarından, «Uzaya Açılma» konusundaki öncelik de hiç şüphe yok ki, bu varlıkların olacaktır.

Unutmayalım ki, insanlığı da «Uzaya Açılmak» için çırpınmakta ve «Uzaya Uyumda Bulunma» konusunda büyük gelişmeler kaydetmektedir. Bilim ve Tekniğin Ekim 1973 tarihli 71. sayısında Almanca Hobby mecmuasından sayın Nüvit Osmay'ın çok güzel bir Türkçe ile dilimize çevirdiği Kyborg (ya da Siborg) hakkındaki yazıyı hatırlayacaksınız. İnsanlığı, «Uzaya Uyumda Bulunabilme» konusunda, insan ile makine ortak yaşamından oluşan Sibernetik Organizmalar «Kyborg» ya da «Siborg» yapımına dek gelmiştir.

«..Bunun ideali, bir kyborg'u böyle bir yolculuğa göndermek, hatta insan ile uzay gemisi bileşimini, bu işte kullanmak olacaktır..» (6)

İnsanlığı, bu aşamaya geldiğine göre, Yeryüzünden çok daha eski bir tarihte, bu evrimi geçirmiş olan bir gezegendeki varlıklar, acaba, şimdi, hangi evrime ulaşmışlardır?

Bu sorunun karşılığını bulabildiğiniz an, Uzay'ın derinliklerindeki çok uzak gezegenlerden (planetlerden), başka tür varlıkların, Yeryüzüne gelip gelemediğinin cevabını da vermiş olacaksınız.

- (1) WEIZSÄCKER C. F. von: *Die Geschichte Der Natur*, (The History Of Nature), The University of Chicago Press. 1959. Sa: 83.
- (2) WEIZSÄCKER C. F. von: *Die Geschichte Der Natur*, (The History Of Nature), The University of Chicago Press. 1959. Sa: 85-86.
- (3) GAMOW George: *The Creation of the Universe*, (Kâinatın Yaradılışı), Çeviren: Toygar Akman. Ankara 1961. Sa: 83.
- (4) DANIKEN Erich von: *Tarıtların Arabaları*, Çeviren: Zeki Okar. Milliyet Yayınları. İstanbul 1973. Sa: 16.
- (5) SCOGNAMILLO Giovanni: *Dünyamızın Gizli Sahipleri*, Koza Yayınları. 1973. Sa: 13.
- (6) *Kıbernetik, Yarınki Soydaşımız Suni İnsan*, Bilim ve Teknik Sayı 71 .Ekim 1973. Sa: 28.

Başkalarının sahip olduğu şeylerden kendimizinkuere nazaran daha ziyade hoşlanmak genel bir huydur ve bende de vardır. Bunun aksini düşünenler, kendilerinin olan şeyleri fazla sevenler ve kendi evlerinin önünden dünyada daha güzel bir yer olmayacağına inanarak geçenler gerçekten mutludurlar, o kadar fazla bilgili olmamalarına rağmen. Ben onların bilgeliklerini kıskanmam, fakat talihlerini.

Montaigne